Κάτω-Χάλκας 6/I/29

Ἀγαπημένη Πανεχούλη:

Χίλια εὐχαριστῶ γιά τή εὐχή πού μάς ἔστειλες ἀπ' ὄψη σας. — Ἀγάθια! καλά κι' ἐμένα πάει τώρα ἡ ἐθιμοτυπία μ' ἕνα εὐδαμε ἐ' χωρίς τά γράμματά σου — φεύγ'!

Εἶσαι ὅμως μιά καλογράφα ἐ' σύ! Μοῦ πρωτάς πάντα γιά δυό πράγματα, ἐ' θά σοῦ τά πῶ:

Τώρα εἶναι γιατί πάντα μου ἀπόμενα ἀπό... καλοῦφλι καί μεσάδιγα τόν... χαμπρό! Ἐνῶ θά θέλαμε ἐ' ἀμέσως ἐνδιαφερόμενη γιά τόν κύριο! —

Καί ἄλλο γιατί πάντα σάν ἔστειλα γράμματα ἀπό κοντά ἔλεγα πώς ἤταν ἀδιαφόρεια.

ξένη λάμψη όμως, μ' ένα θεό
τό ξέρει αν ήταν τά νιώθει
αδιαφόρεια! Άφεφα, πέρε
μιά μέρα εκείνο που έκαμε
τό αίμα μου σίγο νά μα-
γεύτη σάν παρδιά, γ' νά μη
πάνει νά χτυπά σάν λαμπουρίζο
μί ωλόσο λύπη σάν τόσοι
γ' εκείνο τό αίνιγμα «δε βαρέ-
σαι! αδιαφόρεια!...» Αδιαφό-
ρεια κείνο τό γράμμα, που
γεύτηκε τά δάκτυλά, που γε-
χλαρούσανε τά χείλη νά τό
φιλήσουν γ' που ήταν τή
παρδιά μέ σό σήμα μου
νά σκιρτήη σάν μοσκίτο
πατημένο!!! Όχι, νά τό
θεό! κείνο τό γράμμα ήτα-
ν ωστό διαφορετικό, γιατί ήτα-
ν δύο... εκείνον!!!

ποιοῦ, Μιχαήλ, μετὰ παρεξηγήσεως;

Θέλω καὶ ἐγὼ νὰ εἶμαι Μιχάλης, τὸν ἄγγελό σου. Μὰ εἶναι πολὺ δύσκολη αὐτὴ ἡ θέση — Πές μου τὶ νὰ κάνω γιὰ νὰ κατακτήσω ἐγὼ τὴ θέση αὐτὴ τῆς — Μὲ τὴν ἀγάπη μου.

Βασίλης

ΑΕΣΧΗ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ ΒΕΝΙΑΜΙΝΟΥ ΛΟΥΜΠΡΟΥ ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ 1878